

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 24-12-32301 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

לפני כבוד השופטת מירב אליהו

אלמונית

מבקשת

באמצעות ב"כ עו"ד

נגד

פלוני

משיב

באמצעות ב"כ עו"ד

פסק דין

בהמשך לדיון שהתקיים בפניי ביום 18.3.25 ולתגובות הצדדים, ניתן פסק הדין להלן.

1. בפניי תביעה להפחתת מזונות שהוגשה על ידי המשיב.
2. ביום 24.2.25 הוגשה בקשת הנתבעת למחיקת התביעה על הסף מנימוקים שונים (בין היתר קיומו של מעשה בי-דין; שימוש לרעה בהליכי משפט והעדר שינוי נסיבות מהותי). תגובת התובע הוגשה ביום 17.3.25 ובהחלטתי מאותו מועד נקבע כי טענות הצדדים יידונו בדיון שנקבע בפניי ליום המחרת.
3. ברם, במעמד הדיון הפנתה ב"כ הנתבעת את תשומת לבו של בית המשפט לכך כי מספר פסקי דין שאוזכרו בכתב התביעה ועליהם הסתמך התובע להוכחת תביעתו- תמ"ש ****- - לפיה מדובר בפסקי דין שהם תוצר של שימוש בבינה מלאכותית.
4. מנגד טענה ב"כ התובע כי אין המדובר בפסקי דין שהם תוצר של בינה מלאכותית, אלא בפסקי דין שניתנו בתיקים בהם ייצגה ואף הציעה לצרפם לתיק, ואכן, ניתנה החלטת בית המשפט המורה על צירופם של פסקי הדין שאוזכרו בכתב התביעה על מנת להידרש לטענה כי אכן מדובר בפסקי דין שניתנו בהליכים שהתקיימו ולא בתוצר בינה מלאכותית שלא בא זכרם לעולם.
5. ביום 24.3.25 הוגשו מספר פסקי דין לתיק על ידי ב"כ התובע. ברם, לא צורפו פסקי הדין המפורטים בכתב התביעה אלא פסקי דין אחרים. בתגובת ב"כ הנתבעת נטען כי לא צורפו

פסקי הדין הנטענים תוך ניסיון להטעות את בית המשפט. לאור האמור, טענה כי יש לפעול כפי שנקבע ב**בג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים**, (ניתן ביום 23.2.25), למחוק את התביעה תוך חיוב בהוצאות לטובת המבקשת ואוצר המדינה (ראו גם תשובה נוספת מיום 2.4.25).

6. בהודעתה מיום 31.3.25 הוסיפה וטענה ב"כ התובע כי המתמחה לשעבר במשרד "רשמה בשוגג" מספרי תיקים מתיק אחר כטעות סופר ובתגובתה מיום 24.3.25 צירפה למעשה את פסקי הדין הרלוונטיים לכתב התביעה בתיקים בהם ייצגה.

דיון והכרעה

7. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים ועל יסוד פסיקת בית המשפט העליון ב**בג"ץ 38379-12-24 לעיל**, הריני מורה על מחיקת התביעה תוך חיוב ב"כ התובע בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה ולטובת הנתבעת.

8. בנדון, ב"כ התובע ציטטה והסתמכה בכתב התביעה על פסקי דין שאינם קיימים. אלו לא צורפו ואף לא נמצאו על ידי מותב זה בחיפוש במאגרי המידע המשפטיים. מכאן כי גם טענת ב"כ התובע, לפיה נרשמו בשוגג מספרי תיקים אחרים, אין לה על מה שתסמוך שכן אלו לא נמצאו כלל במאגרים ויש להניח כי אם היו קיימים, הרי שהיו נמצאים. מכאן כי טענת ב"כ הנתבעת לפיה מדובר בפסקי דין שנוצרו באמצעות בינה מלאכותית לא נסתרה ומצאתי לקבלה.

9. ב**בג"ץ 38379-12-24 סקר** בית המשפט העליון בהרחבה את תופעת הבינה המלאכותית והשפעתה על המלאכה בתחום המשפטי. לצד יתרונותיה הרבים והפוטנציאל העצום שיש בכלי זה לסייע למערכת המשפט, הרי שגם בה קיימים חסרונות וסיכונים המעמידים אתגרים חדשים (לדוג', זליגת מידע אישי ופגיעה בפרטיות לקוח באופן העשוי לעלות כדי הפרת חובת הסודיות).

10. עוד נקבע בבג"ץ שם, כי אתגר נוסף נוגע לשאלת קבילותן של ראיות שנוצרו על ידי מערכת הבינה המלאכותית והרלוונטיות לענייננו נוגע לתופעה המכונה "הזיות הבינה המלאכותית"; תופעה בה מערכת הבינה המלאכותית "הוזה"- יוצרת תוכן המכיל מידע כוזב או מטעה המוצג כעובדה כאשר הקושי מתחדד בשל העובדה שקשה להבחין האם אכן מדובר בתוכן פיקטיבי.

11. בענייננו, ב"כ התובע אמנם הכחישה בדיון שימוש בבינה מלאכותית אולם הנסיבות שבפניי והעובדה שלא ניתן לאתר שלושה מבין חמישה פסקי דין שאוזכרו (שאוזכרו ללא מראה מקום כמקובל), מלמדות אחרת.

12. כפי שנקבע בפסק דינו של בית המשפט העליון לעיל אשר דן בסוגיה זו בהרחבה לא מכבר, כתבי הטענות של הצדדים הם אבני היסוד של ההליך המשפטי. אלו מהווים את "יריית הפתיחה" של ההליך, מתווים את מסלול ההתדיינות ומשרטטים למעשה את גבולות הגזרה להכרעה השיפוטית. מחשיבותם של כתבי הטענות נגזרת החובה להגישם כדבעי כשהם מדויקים, אמינים וערוכים כהלכה.

13. עורך דין המגיש כתב בית דין שתוכנו, או חלק ממנו, בדוי, מפר למעשה את חובתו הן כלפי הלקוח אותו מייצג; הן כלפי בית המשפט והן כלפי הצד שכנגד.

14. עוה"ד מפר למעשה את חובותיו כלפי הלקוח אשר סומך על בא כוחו שייצגו במקצועיות. כפי שנקבע ב**בג"ץ 38379-12-24 לעיל**, "בהגישו כתב טענות בדוי, עורך הדין חוטא לחובתו

לייצג את לקוחו במסירות, הוא פוגם באמונו, ואף שולל ממנו את ההזדמנות לטווח טענותיו על בסיס טיעון משפטי שריר וקיים" (עמוד 15, פסקה 16).

15. לצד חובתו כלפי ללקוח, שוכנת חובתו של עוה"ד כלפי בית המשפט הנובעת מן התפיסה עוה"ד הוא "נאמן בית המשפט" (ועל יסודה נקבע כי "הצהרה עובדתית הנמסרת לבית- המשפט מפי עורך-דין [...] מתקבלת, בדרך-כלל, כאמת בדוקה ומוסמכת. ביסוד האמון שבית-המשפט רוחש להצהרות פרקליטים ניצבת ההנחה שעורך-דין העושה את מלאכתו נאמנה אינו מצהיר על עובדה אלא לאחר שבדק ונוכח באמיתותה" (על"ע 4095/99 קובלר נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין, פ"ד נה(4) 11, 17 (2001)) (עמוד 15, פסקה 17 לבג"ץ 38379-12-24).

מחובתו של עוה"ד לסייע לבית המשפט לעשות משפט צדק ומכאן נגזרת חובתו שלא להטעותו על מנת להגיע לחקר האמת, לשמור על טוהר ההליך השיפוטי, להבטיח הליך הוגן ויעיל ולשמור על כבוד המקצוע.

16. פגיעה נוספת הנובעת מהגשת כתב טענות שאינו מבוסס על טענות מהימנות היא פגיעה בצד שכנגד אשר נדרש להשקיע משאבים לחשוף את אותה הטעיה. יתרה מזו, העלאת טענה שאין בה אמת פוגעת בזכותו של הצד שכנגד למשפט הוגן שכן בונה הוא את גרסתו על יסוד המסגרת שהונחה בפניו בכתב התביעה.

17. בבג"ץ לעיל, מנה בית המשפט העליון את הכלים העומדים לרשותו של בית המשפט עת נדרש להתמודד עם כתב בית דין מטעה ובין היתר- מחיקת כתב התביעה וחיוב עורך הדין בהוצאות אישיות.

עוד הוסיף בית המשפט העליון כי לצד השימושים הראויים שניתן לעשות באמצעות שימוש בכלי הבינה המלאכותית והפוטנציאל הרב לשיפור המלאכה המשפטית, כתבי הטענות, העמקת המחקר המשפטי, ייעול ההליכים והפחתת העומס על מערכת המשפט, לדוג', הדגיש בזו הלשון כי-

"שימוש שעושים עורכי דין בכלי בינה מלאכותית, אין משמעו כי הם יכולים להתפרק מאחריותם ומשיקול דעתם המקצועי. חובותיהם המקצועיות של עורכי דין דורשות לעשות בטכנולוגיה זו שימוש אחראי, זהיר וביקורתי, להבין לעומק את יכולותיה ומגבלותיה, ולהתעדכן מעת לעת בכל הנוגע לחולשותיה וחוזקותיה (גילוי דעת ועדת האתיקה הארצית, בעמ' 2). בפרט, אין הם רשאים להגיש לבית המשפט כתבי בית-דין שלא נבדקה אמיתותם ודיוקם בדוק היטב, שלא לומר כתבי בית דין מוטעים ומטעים, תוך הסתמכות עיוורת על הכלים האמורים."

18. על ב"כ התובע היה לנקוט באמצעי זהירות בסיסי ולבדוק דיוקם ואמינותם של פסק הדין עליהם ביססה את כתב התביעה המתווה את ההליך כולו למעשה. תחת האמור, הפלט שהוצג בפניה באמצעות הבינה המלאכותית נראה היה כה אמין, עד שלא טרחה לבדוק אמיתות תוכנו ועל כך אין לה להליך אלא על עצמה.

19. בנסיבות המונחות בפניי ועל אף שסבורני כי לא בכוונת זדון ציינה ב"כ התובע את פסקי הדין הבדויים בכתב התביעה, מפאת חשיבות השמירה על ההליך המשפטי ותקינותו ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בבג"ץ 38379-12-24 לעיל, מצאתי להורות על מחיקת כתב התביעה וחיוב ב"כ התובע בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה בסך 1,500 ₪ לטובת הנתבעת בסך 3,500 ₪.

ההוצאות ישולמו בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין.
כידוע- מחיקת כתב התביעה אינה יוצרת מעשה בית דין ורשאי התובע להגיש תביעתו בכל
עת.

פסק הדין יפורסם ללא פרטים מזהים.

תואיל המזכירות לסגור את התיק.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ה, 29 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

מירב אליהו 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה